

jeg har derfor ogsaa meent, at, idet man gjorde det let at vedtage en enkelt Bestemmelse, vilde man ogsaa efter Forholdene let kunne bestemme Noget i denne Henseende. Men jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at de forskjellige Transactioner i tidligere Tid, hvilke ikke have ligget saa aldeles klart for os med Hensyn til Salg og Kjøb af Jernbaneobligationer og Creditobligationer, ikke give aldeles betryggende Sikkerhed for, at disse Forhold og den Nytte, som Samfundet skulde have af en saadan Anbringelse af Capitalerne, vil varetages bedre derved end ved Bestemmelser igjennem Finantsloven. Der indvendes endelig, at „antagelig Sikkerhed“ ikke er tilstrækkelig, men naar der i Lovforslaget ikke nævnes et Ord om Sikkerhed, saa mener jeg dog, at „antagelig Sikkerhed“ er noget Mere, end der nu staaer. Jeg vil ikke give det ærede Medlem Ret i, at alle Panter, som Livrenteanstalten har, ere fortrinlige Panter; ingenlunde. Policier ere ikke fortrinlige Panter; men set nu, at det er en fortrinlig Sikkerhed, som Anstalten forlanger, og at det er gjennem Bestyrelsen, denne Sikkerhed forlanges, saa vil man see, at saa vil antagelig Sikkerhed fra dette Bestyrelsens Standpunkt netop være fortrinlig Sikkerhed. Antagelig Sikkerhed er i mine Dine en Sikkerhed, som man ansees for god i ethvert almindelig tænkeligt Tilfælde, og som er overensstemmende med de Regler, som man ellers i Almindelighed har ansat for Udlaan af offentlige Midler. Men her er brugt et tilfældigt Udtryk, fordi man laaner ud paa Villkaar, hvor man ikke kan sætte bestemte Regler for Sikkerheden. — Mod Forslaget under Nr. 4 er der navnlig indvendt, at det er Noget, der følger af sig selv. Dette er dog vel nærmest sagt med Hensyn til Forandringer ved „særlig Lov“; thi det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds vil dog ikke benægte, at, dersom jeg f. Ex. kom med et Forslag, hvorefter jeg vilde have indført paa Finantsloven, under Livsforsikringsanstaltens Budget, en lille Anmærkning, der bestemte en noget anden Anvendelse i Finantsaaret af Anstaltens Midler end den, der er vedtagen i den organisatoriske Lov om Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, saa vilde han

ligeoverfor dette Forslag vistnok gjøre formelle Indvendinger gjældende og finde det uacceptabelt til at indføres paa Finantsloven. Med andre Ord, det ærede Medlem vil bestemt modsætte sig, at man ved en saadan Bestemmelse greb ind i en organisatorisk Lov. (Fenger: Nei!) Det Nei glæder mig unægtelig; men jeg kan dog ikke forstaae, hvorledes dette Nei kan bringes i Samklang med den Modstand, som ogsaa fra det ærede Medlems Side saa tidt kommer frem imod lignende Forslag. Jeg troer imidlertid, at, naar vi engang udtrykkelig have fastsat i Loven, at noget Saadant kan stee, saa maae saadanne Indvendinger — fra hvilken Side de end komme — ogsaa bortfalde med det Samme, og da er det Sagens Realitet og ikke Formen, hvormed der er Tale, hvis vi for Fremtiden finde det fornødent at stille Forslag om Forandring. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 5 skal jeg kun bemærke, at jeg selvfølgelig ikke tænker paa, at dette Forslag skulde føre til en fuldstændig Forandring i Bestyrelsesformen. Jeg har ikke tænkt paa at gennemføre dette paa Finantsloven, men ved særlig Lov; men jeg frygter ikke for at see det optaget under samme Form, som der findes under Nr. 4, idet det selvfølgelig vil være Lovgivningsmagtens eget gode Skjøn, der vil bestemme, hvorvidt Charakteren af de Forandringer, der ønskes gennemførte med Hensyn til Bestyrelsen, ville egne sig til, at de gives ved sædvanlige Regler paa Finantsloven, eller ved særlig Lov. Jeg skal imidlertid bemærke, at, efter hvad man iaar har opført paa Finantsloven med Hensyn til Ordningen af Theatrets Forhold — hvilket i en vis Maade har interesseret mig, fordi det har vist sig, at naar man er enig i en organisatorisk Bestemmelse med Hensyn til Realiteten, har man ingen formelle Betænkeligheder ved at optage den paa Finantsloven — saa forekommer det mig, at man ikke skal være saa bange for at see Finantsloven ogsaa brugt som en Lei, ad hvilken man paa en temmelig let Maade kan komme til hensigtsmæssige, saavel midlertidige som definitive Forandringer vedkommende det her omhandlede Forhold. Jeg kan derfor ikke troe, at det ærede Medlems Indvendinger imod disse Forslag kunne have